Napsal uživatel Drak
Středa, 01 Září 1999 01:00

Setkání - to je většinou příjemná věc. Lidé si po kratší či dlouhé době pohovoří, vymění zkušenosti, zavzpomínají či si společně zazpívají. Všechny tyto činnosti - navíc posílené poslechem dobré hudby - nabízí i folkové "**Setkání na Konopišti**", které v malém přírodním amfiteátru uprostřed konopišťského parku pořádá naše nejvýraznější hudební sdružení Folk&Country. Amfiteátr je vskutku příjemný, neboť ho z jedné strany obklopuje Růžová (botanická) zahrada, ze strany druhé rybník s možností osvěžení v horkých dnech a do třetice mohutná silueta konopišťského zámku s dominantní přilehlou věží. Prostě idylka. Letošní ročník, který byl uspořádán v nechvalně proslulý den nezákonné okupace státy spojenecké Varšavské smlouvy - tj. 21. srpna 1999, se velice vydařil. Sice bylo zpočátku trochu zamračeno ale v 15:00 hodin - v době začátku festivalu si počasí dalo říct a na návštěvníky se usmálo i slunce. Nic nebránilo tomu, aby se mohl rozjet hudební maratón čítající 17 účinkujících.

Startovní číslo jedna patřilo teplickému **Čtyrlístku**, který ho svými spirituály rozjel na jedničku. Zahrál i známý spirituál "Joshua když dobyl Jericho" a do diváků začala proudit pohoda z dobré hudby. Následující **Amfora** z Týnce nad Sázavou, kde se Setkání dříve konalo, pustila do lidí další watty příjemné pohody skrz tóny bouřlivého rock ´n´ rollu i klidného folku. Trochu historicky až "klíčově" zazněly písně "Charlie" a "Sonet" v podání čáslavské kapely
**Jitrocel**
, která se svým příjemným folkem soutěžila na letošní náměšťské Zahradě o krtečka (obdoba plzeňské či ústecké trofeje "porty" - pozn. autor) a skončila na pěkném čtvrtém místě. Plzeňská
**Fregata**
upoutala jak nápadně a vkusně oblečenou zpěvačkou Radkou Tomáškovou v červeném saku, tak svými folkovými písněmi podpořenými flétnami, dvěma zpěvačkami a vynikajícím mandolinistou, který má angažmá ve vícero západočeských kapelách. Další vystupující s sebou přinesl "Bouři" a "Písek" a písně Mikiho Ryvoly. Kdo jiný než
**Nezmaři**
mají možnost si pohrávat s přírodními živly, ukrytými v hlasech svých zpěvaček a hudebních nástrojích mužského trojlístku. Nezbývá než zvolat bouřlivé umíí, neboť si to stoprocentně zaslouží. Jedna bouře odchází a přichází smršť v podobě bouřlivých textů a melodií z pera Michala Braxatorise, v podání autorovy kapely
**Bafalo**
. Zazněly jeho hity "Tučňáci z Patagonie" a "Opilecká", podpořené bezva šlapající bluesovou foukací "garmoškou". Že od blues není daleko ke swingu, to ví i kapela
**Bára a mariáš**
, která tyto dva proudy hraje. Dominantou této skupiny je zpěvačka Bára Kubátová, která za muzikantské i pěvecké podpory mužské části kapely zazpívala pěkně šlapající písně "Blues o kartách a vitriolu" a "Ptáci nad městem" (druhá z autorské dílny Vládi "Šaolína" Konopase). Táborský
**Telegraf**
mi svým hudebním projevem zpočátku připomínal brněnské Kameloty, ale nakonec se z jejich autorské produkce vylíhl dosti specifický a osobitý beatový folk. Své muzikantské umění

předvedli i v odpichovce "Noční autobus". Pražsko-liberecká
**Devítka**
už není žádným nováčkem na scéně, neboť se chystá natočit již třetí desku. Že má z čeho, předvedla i ve svém bloku písní. Kuriózním momentem jejich vystoupení byl duet při písní "Holka od koní", který ztvárnila Jindřiška Petráková s Davidem Hofrichtrem. Dalším poslem dobré pohody z krajiny beze lvů se stala liberecká folkrocková až bluesová kapela
**Jarret**
. Zahrála například Claptonův blues "Nobody Knows You When You´re Down and Out" ("Nikdo tě nezná, když jsi vyřízený") nebo autorskou píseň "Hic non sunt leones" ("Zde nejsou lvi"). Bombastický úspěch (jako vždy) měli brněnští trampfolkoví
**Kameloti.**
Tentokráte zazněly převážně starší písně - "Cikáni", "Amulet", "Zachraňte koně" ad., neboť přijeli bez Jardy Zoufalého, který byl nemocný. Proto s nimi vystoupil i jejich manažer (dřívější člen kapely) Vladimír Chromeček, zastupující rytmickou část kapely. Bylo to perfektní slyšet je zase skoro ve staré sestavě. Následující pražský
**Kvokál**
se představil jako jeden z vítězů letošního zahradního krtečka. Že to bylo oprávněné předvedl ve spirituálech "Soudný den" a "Haleluja" a v písni "Cikánská". Myslím, že v nich bude mít Spirituál kvintet dobré následovníky. Největší bombou festivalu však byla kapela
**Nadoraz**
z Hradce Králové, která doslova vstala z mrtvých. Její jazz a swing rozhoupal už dosti bujaré posluchačstvo při písních "Ježišmarjá, já jsem tak zdravej" či "Humoreska". Zajímavé bylo i nástrojové obsazení - saxofon, trubka, banjo, tahací harmonika, elektrická a basová kytara. Následující pražská keltská
**Asonance**
předvedla něco ze svých morbidních písní. Keltský hudební projev podpořily i tradiční hudební nástroje - dudy a bubínek bodhrán. Z jejich produkce byly nejlepší songy "Krutý bratr" a "Dva havrani". Druhou předposlední kapkou do vřejícího kotle publika byl plzeňský bluegrassový ekvilibrista -
**COP**
s hostujícím houslistou Petrem Slámou z amerického lousianského města Saint Luise (bývalý člen kapely). Zahráli tradiční věci jako "Pár minut", "Naklaďák", "Stopy kol", "Se psy" a další hity. Prostě umí a jsou naší bluegrassovou špičkou. Konec dobrý - všechno dobré, tak praví české přísloví a je to svatá pravda. Neboť to nejlepší přišlo nakonec -
**Žalman & Spol.**
a
**Druhá tráva**
s Robertem Křesťanem. Obě kapely zahrály to nejlepší, co umí - u Žalmana to byly např. písně "Divokej horskej tymián", "Picadilly", "Kóta 8000" (od Jirky moravského Brabce) nebo "Všech vandráků múza"; u Druhé trávy např. písně "Krvavá Marie", instrumentálka "Spain" od Chicka Korey, "Telegraph road" a "Panenka". Zatímco Žalman je špičkou v českém folku, tak Robert Křesťan zase v bluegrassu a newgrassu. Tímto skončila sedmnáctistupňová lavina soutěžících a začala doba nočních muzikantských sessionů až do nedělního odpoledne. Nebylo by ani možné a myslitelné jít po tomto živelném hudebním setkání spát.